

Steiner Ferencné Az 1950-Es Évek Elején

Ez a kép a Külkereskedelmi Minisztérium szakszervezeti újságjába készült rólam egy íráshoz, amiben arról írtak, hogy mintaszerűen elvégzem a szakszervezeti munkámat. Mindig szakszervezeti tag voltam, a háború után beléptem a Kommunista Pártba is, és mindig végeztem szakszervezeti vagy pártmunkát. A Minisztériumban a szakszervezetnél például összeszedtem az ebédpénzt és aztán azzal elszámoltam a szakszervezeti titkárnak.

1945-ben, amikor Lili húgom hazajött Lichtenwörthből, a deportálásból, azonnal belépett a Kommunista Pártba, és utána beléptetett engem is meg a szüleinket is. Lili vadkommunista volt már korábban is, de engem nem érdekelt túlságosan a politika, olyan langyos voltam e téren, semmilyen. A szüleink sem politizáltak, Ferivel, az első férjemmel sem politizáltunk, viszont Feri abszolút baloldali beállítottságú volt, és alakíttatott engem is, de nem sok sikerrel.

A háború után a baloldali érzelmű emberek közül sokan beléptek a Kommunista Pártba, de nem elegenden. Ezért az a mag, amelyik egy-egy intézményben vagy valahol dolgozott, igyekezett jó színben feltüntetni, népszerűsíteni a pártot, és mindenféle rendezvényeket csinált. Például táncesteket, kirándulást. Amikor a Külkereskedelmi Minisztériumban megalakult a pártcsoport, akkor ott is rendeztünk táncestélyeket, amin nagyon kevés nő volt, mert a pártban főleg férfiak voltak. Megjöttek a táncestre a férfiak - a nőkből nagyon kevesen, mert hát családanyák voltak -, és én olyan rengeteget táncoltam akkoriban, mint soha életemben. Aludni nem tudtam a fáradtságtól, a lábaim teljesen kikészültek. A háború előtt táncoltam utoljára, amikor még a férjemmel jártunk baráti társaságokba, ahol vacsora után mindig nagy táncolás volt.